

пунктъ всичкитѣ си сили съ артилерията . . . . . Въ такива случаи не се мисли за резервъ! . . . . .

Руситѣ, които използваха една частъ отъ нощъта за да се поокрѣпятъ до колкото е било възможно, обърнаха тѣзи два наши баталиона, които настѣпваха въ баталионни колони — въ бѣгство; слѣдъ малко паниката се прѣдаде и на останалитѣ, находящи се въ тилтъ, войски, както и на Свищовския баталионъ, толкозъ по-вече че, слѣдъ първия руски ешалонъ, скоро послѣдвала и по-големата частъ отъ дивизията на генерала Драгомирова.

Щомъ като първитѣ пушачни изстрѣли възвѣстили първата срѣща върху дѣсния дунавски брѣгъ, многочисленнитѣ руски батареи веднага открили огънь отъ противоположния брѣгъ за да поддържатъ фланговетѣ на своята пѣхота, изпълняюща първия актъ на переправата.

Първиятъ, а слѣдъ това и вториятъ руски ешалони, искусно ползувайки се отъ изгодитѣ, които имъ е доставлявала мѣстността, и безъ да се гледа че опомнитѣ се турци, прѣминали въ настѣпление, изтласквали нашитѣ войски отъ една позиция на друга, благодарение на пристигающитѣ тѣхни подкрѣпленія. По този начинъ, тѣ достигнали до рѣкичката Текиръ-дере и свършили съ окончателното разкъсване на турския полукръгъ, на който дѣсната половина бѣгаше къмъ Русчукъ, а лѣвата — отъ начало къмъ Свищовъ, гдѣто се опита да окаже енергично но безуспѣшно съпротивление, а слѣдъ това, заплашванъ отъ обходъ, той, заедно съ остатѣцитѣ на малкия Свищовски гарнизонъ, отстъпилъ къмъ Бѣла.

Може да се каже, че переправата се изпълни при минимални усилия и загуби, които руситѣ никога нито сж се осмѣлявали да прѣдполагатъ, нито да гадаятъ.